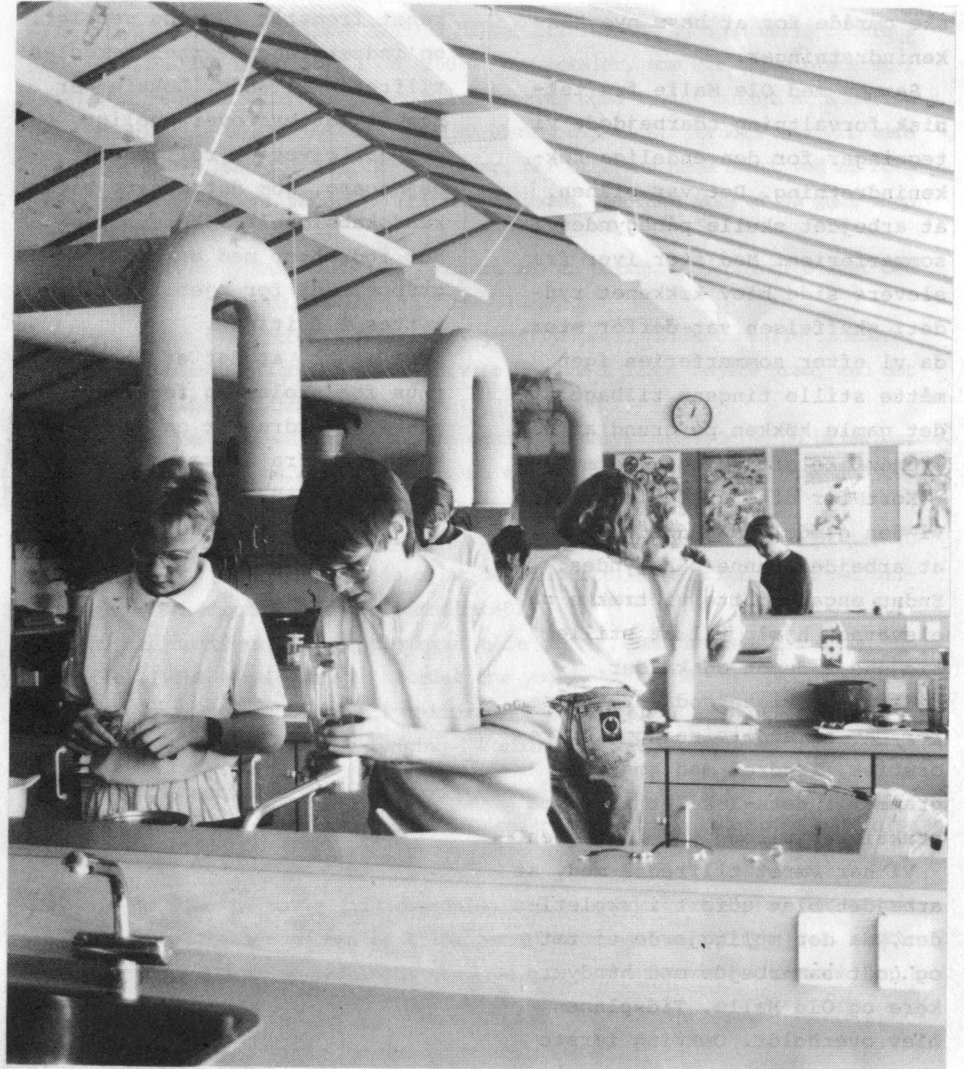

B R E G N B J E R G N Y T

Nr. 1

Juni 1988

19. årg.

NYT LOKALE (SE FORSIDEN)

I løbet af foråret 1987 fik hjemkundskabslærerne stillet i udsigt, at skolens hjemkundskabslokale skulle moderniseres.

Vi kontaktede straks fagkonsulent og tog ud i det sønderjyske område for at bese nye køkkenindretninger.

Sammen med Ole Malle fra teknisk forvaltning udarbejdede vi tegninger for den endelige køkkenindretning. Det var planen, at arbejdet skulle påbegyndes i sommerferien. Med stor iver fra elevens side blev køkkenet ryddet; skuffelsen var derfor stor, da vi efter sommerferien igen måtte stille tingene tilbage i det gamle køkken på grund af den økonomiske situation i kommunen.

Kort før efterårsferien modtog vi den glædelige meddelelse om, at arbejdet kunne påbegyndes. Endnu engang måtte vi trække på elevernes hjælp til at stille tingene i depot og kælder.

Eleverne viste god forståelse for, at al undervisning blev teoretisk, krydret med kostprogrammer i data-lokalet samt små praktiske juleopgaver i klassen.

Vi har været tilfredse med, at arbejdet blev udført i skoletiden, da det muliggjorde et tæt og godt samarbejde med håndværkere og Ole Malle. Tidsplanen blev overholdt. Omkring første

februar kunne eleverne igen stille tingene på plads, og køkkenet tages i brug.

Det var spændende at tage køkkenet i brug og afprøve, om det fungerede efter hensigten. Køkkenet fremstår lyst og venligt, og indretningen virker særdeles tilfredsstillende. Lokalet er blevet lettere overskueligt, og det har givet en roligere arbejdsangang. Som det eneste hjemkundskabslokale i kommunen er det indrettet med en handicapgruppe, der for øjeblikket benyttes i fritiden.

Vi mener, at det er et stort plus for skolen og for faget med et så velindrettet og smukt lokale, som fra elevside indbyder til nænsomhed.

Hjemkundskabslæreren.

SKOLEFRITIDSORDNINGEN

Pr. 1. august 1987 startede ved de fleste skoler i Vojens Kommune som forsøgsordning en skolefritidsordning. Således også ved Bregnbjergskolen.

At ordningen blev opstartet som en forsøgsordning betød samtidig, at ordningen skulle indrettes i de bestående lokaler, og at køb af inventar o.l. skulle begrænses mest muligt.

Det har derfor bestemt ikke altid været de mest optimale forhold for børnene eller for personalet i det skoleår, der nu snart rinder ud.

Fra begyndelsen af skoleåret 1988/89 bliver fritidsordningen en varig ordning, og der vil blive investeret i ca. 280 m² nye lokaler, som vil blive placeret i forlængelse af elevfløj "B". Det bliver derved også fysisk muligt at adskille den almindelige skolegang og skolefritidsordningen. Et forhold som vil være til stor gavn, især for de mindste elever, der ofte kan have svært ved at forstå, at der er noget man må i fritidsordningen, men som ikke er så godt i en almindelig skoletime.

Samtidig med at ordningen bliver indført som en permanent ordning, bliver den også udvidet fra nu ca. 45 børn til ca. 70 børn.

Der vil blive tilknyttet 7 pædagoger og medhjælpere, hvilket skulle indebære, at der vil blive mulighed for at aktivere børnene i langt højere grad, end det har været tilfældet indtil nu.

Disse forbedrede forhold har desværre også haft deres indflydelse på priserne, som er steget med ca. 25%, således at en halvtidsplads koster kr. 450 pr. måned og en heltidsplads kr. 700 pr. måned.

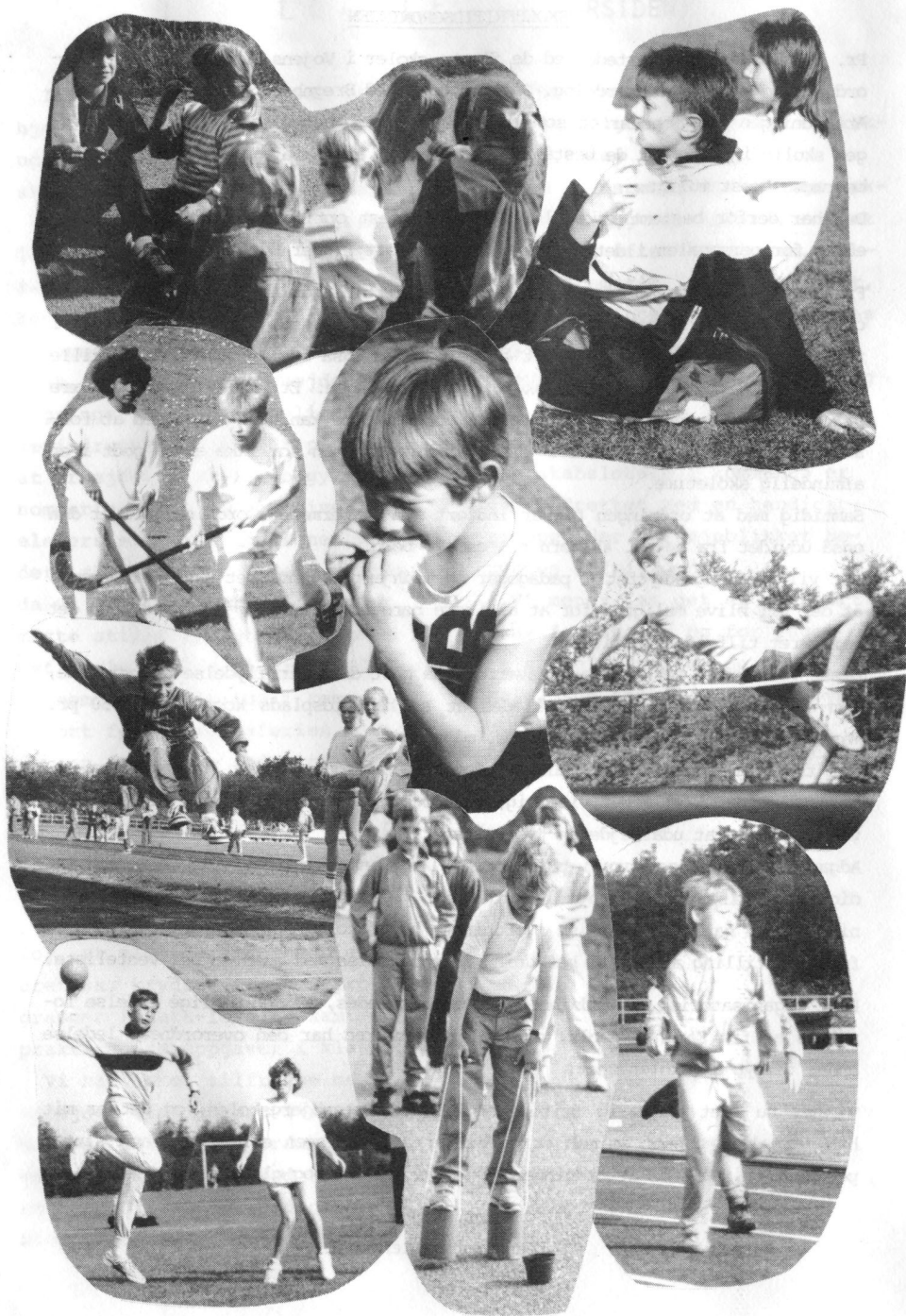
Som tidligere nævnt er ordningen udbygget, således at der kan være ca. 70 børn tilmeldt. Skulle det vise sig, at der bliver tilmeldt flere, kan det blive nødvendigt at udarbejde en "venteliste".

Adgang til ordningen har i princippet alle elever, men det kan blive nødvendigt at afvise ældre børn til fordel for yngre. Børn, der er optaget i ordningen, kan naturligvis blive i ordningen hele skoleåret, hvorfor ordningen om fortrinsstilling alene får betydning i forbindelse med en eventuel venteliste.

Rent organisatorisk er ordningen opbygget således, at den daglige ledelse forestås af fru Karin Rønholt, og skoleinspektøren har den overordnede ledelse under tilsyn af skolenævnet.

Vi har nu fået en varig fritidsordning ved Bregnbjergskolen, og det er mit håb, at alle, uanset om man er tilhænger af ordningen eller ikke, vil slutte positivt op, således at ordningen må blive til gavn og glæde for børnene.

Hans Struck
Formand for skolenævnet

IDRÆTSDAG 1988.

Årets boldstævne blev i år afviklet på en noget anden måde end sædvanligt. Normalt er alle kommunens skoler samlet til konkurrence for de ældste årganges vedkommende.

I år prøvede skolerne hver for sig.

For Bregnbjergskolens vedkommende holdtes idrætsdagen tirsdag d. 17. maj, og vore aktiviteter var placeret på det idrætsanlæg, som vi til dagligt færdes på.

Det væsentlige med den nye måde skulle være at få nogle flere elever i aktivitet i længere tid. Det lykkedes uden tvivl.

Adskillige elever udtrykte endda, at nu var der for megen aktivitet.

Der er ingen tvivl om, at en sådan intern idrætsdag skærper konkurrenceinstinktet mindst lige så meget som det at møde en anden skole.

Der er da ikke nogen man hellere vil besejre end parallelklassen.

9. klasserne VIL BESEJRE 10. klasserne.

10. klasserne VIL NØDIGT tabe til 9. klasserne o.s.v., os.v.

Selvfølgelig kunne vi her på dette sted nu opremse et væld af resultater, men det skal jeg undlade.

Derimod synes jeg nok det kunne være interessant at høre elevernes mening om dagen som helhed.

Det kunne jo være, at der er gode forslag til, hvordan vi eventuelt kan arrangere dagen næste år.

Hvilke idrætsgrene skal der være i de forskellige årgange ??

Skal vi overhovedet have sådan en dag ???

Skulle vi prøve nogle sportsgrene, som slet ikke er kendt på vore breddegrader ???

Snak dagen og dens indhold igennem i klassens time, find på eventuelle ændringer og fremfør disse gennem jeres elevråd.

HUSK:

Vi kan altid gøre en god dag bedre.

Det er kun fantasien, som sætter grænsen.

René Toft

Da vi i efteråret 1986 på Bregnbjergskolen skulle tage stilling til, hvilke forsøg med pædagogisk udviklingsarbejde, det kunne være væsentligt at arbejde med i skoleåret 87/88, fandt jeg, at der lå en kolossal udfordring i at lave forsøg med formning og musik/dramatik som obligatoriske fag i skolens 7. klasser.

Jeg kontaktede Sven Møller, der som musiklærer på skolen straks viste interesse for at gå ind i et sådant forsøg som musik dramatiklærer. Vi lavede da en foreløbig ansøgning, som lærerrådet og skolenævnet anbefalede. I oktober fik vi da foretræde i Det kommunale Forsøgsråd. Jeg begrundede her vores ansøgning med at henvise til den viden, vi idag har om hjernefunktioner. At vi f. eks. ved, at en træning af vor hjernefunktion gennem vores samlede alsidige aktivitet, er en forudsætning for at kunne styrke læsevnen. Ja for overhovedet at kunne lære at læse. En træning (myelinisering) der finder sted/kan finde sted gennem vores hele livsforløb. Og at en ensidig læsetræning ikke nødvendigvis giver det ønskede resultat, når de "alsidige funktioner" ikke samtidig styrkes.

Vi ønskede således at skabe en mere alsidig undervisning for vore 7. klasser. At styrke elevernes alsidige udvikling gennem en mere alsidig undervisning. At

styrke elevernes samlede udbytte af skolens undervisning.

I en endelig ansøgning skrev vi og begrundede, at vi ønskede:

- at anvende musik/dramatik og formning som et middel til en mere alsidig personlighedsudvikling.
 - at anvende musik/dramatik og formning i andre faglige sammenhænge.
 - at få mulighed for at arbejde videre med den håndværksmæssige og forståelsesmæssige side af musik/dramatik og formning.
 - samt at vi havde tænkt os at veksle mellem fagintegreret emnearbejde og perioder med mere fagdelt undervisning.
- Resultatet blev, at skolens 7. klasser i dette skoleår har modtaget en obligatorisk undervisning i musik/dramatik og formning.

Det er et "enestående" forsøg i FOLKESKOLEN. Et forsøg, der har været en stor udfordring for mig som formningslærer. Et forsøg ikke uden vanskeligheder. Og et forsøg, der har givet oplevelser, resultater og impulser. Et forsøg med resultater, der gør, at jeg kun kan sige -

her er noget, vi bør arbejde videre med.

Jørn Benn.

Hvorfor samordnet indskoling?

Det er gang på gang blevet fremhævet, at det ville være ønskeligt at skabe større sammenhæng mellem arbejdet i børnehaveklasserne og undervisningen på de efterfølgende klassetrin.

I de mange udviklingsarbejder, der har været gennemført i de sidste 10-15 år omkring børnenes overgang fra børnehaveklasse til 1.-2. klasse, er det blevet vist, at det var tryghedsskabende og pædagogisk hensigtsmæssigt, at børnene i 1. og 2. klasse bevarede kontakten til den eller de voksne, der stod for arbejdet i børnehaveklassen. Det har således i et vist omfang været de samme voksne, der har fulgt børnegruppen gennem de tre år. De samme erfaringer har vist sig at være gældende for samarbejdet med forældrene.

Både ud fra pædagogiske og udviklingspsykologiske synsvinkler har erfaringerne også vist, at det var mindre hensigtsmæssigt at opretholde en skelnen mellem »leg og andre udviklende aktiviteter« i børnehaveklasserne og »undervisning« i 1. og 2. klasse. Leg og læring betragtes som to sider af samme sag.

På grund af samfundsudviklingen lever mange børn i en uoverskuelig og opspillet hverdag. De praktisk-pædagogiske bestræbelser på at mindske disse splittelsestendenser har været at skabe sammenhæng og kontinuitet i de voksnes virksomhed over for børnene ved at tilrettelægge skolestarten som et sammenhængende 3-årigt helhedsforløb omfattende børnehaveklasse, 1. og 2. klasse.

Værkstedspræget undervisning

Den samfundsmæssige udvikling gør det svært for mange børn at få lov til at gøre erfaringer ved at udforske omverdenen på egen hånd. Bl.a. på grund af industrialisering og »teknificering« af selv de mest livsnære funktioner er nogle børn blevet begrænset i deres oplevelser. Mange af deres oplevelser får de gennem tv og andre medier snarere end gennem førstehåndsoplevelser, hvor de har kunnet bruge hele deres sansesapparat, deres krop, deres intellekt, følelser og fantasi.

I betænkningen om skolegangens påbegyndelse står der i kapitel 2 bl.a.:

»Undervisningen skal medindtræge børnenes tidligere erfaringer, give muligheder for i fællesskab at gøre erfaringer og resultater i erfaringer, som ikke kan er midler til at klare sig i skolen, men er livserfaringer. Med »erfaring« menes således viden, færdigheder og holdninger, som er meningsfulde for den enkelte, og som man i videst muligt udstrækning er sig bevidst som erfaringer, man har om den og den sammenhæng, og som kan bruges i andre sammenhænge.»

Mulighederne for, at eleven kan gøre sig alsidige erfaringer, forudsætter en værktøjsmodel, hvor de praktisk-musiske fag er medtænkt ligeværdigt med de boglige. Et eksempel på en værktøjsmodel, hvor det er muligt for eleverne at gøre sig alsidige erfaringer, kunne være:

1. Det manuelle-produktive område
2. Det musisk-kropslige område
3. Det videnskabelige eksperimentelle område
4. Det sproglige-socialle område.

I det manuelle-produktive værksted arbejder børnene med at fremstille ting, de kan /skal bruge, f.eks. et fuglebrevet, et brød, et scenetæppe eller teaterdukker.

I det musisk-kropslige værksted arbejder børnene med deres krop og fantasi for at opleve, gøre erfaringer og udtrykke sig. F.eks. drama, spille dukketeater eller musikudvejsle.

I det videnskabelige-eksperimentelle værksted udforsker børnene ting og gør eksperimenter. F.eks. springforsøg, forsøg med sne og is, eller hvordan laver man regnvæd?

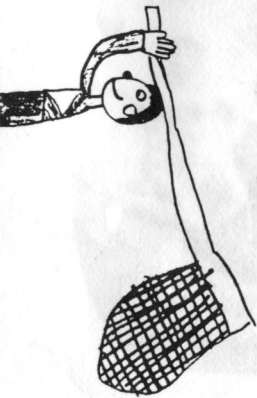
I det sproglige-socialle værksted taler, læser og skriver børnene om det emne, de arbejder med. F.eks. læse en fagbog om emnet, skrive et læserbrev til lokalavisen eller lave aftaler om det videre arbejde.

Når der så arbejdes med et emne, skal der gives mulighed for, at eleverne kan gøre sig erfaringer indenfor alle fire felter. Der kan foregå flere aktiviteter samtidig, og der kan arbejdes på flere forskellige niveauer.

Modellen kan benyttes ved såvel fagdelte som ikke-fagdelte undervisning og kan variere både med hensyn til varighed, indhold og praktisk udformning.

Der indgår således elementer fra mange fag, og især fagene formning, musik, sløjd, handarbejde og idræt er sammen med det naturlige område anvendelige i en værktøjsundervisning.

De forskellige værksteder kan, og vil tit, overlappes hinanden og danne grundlag for, at børnene får forskellige aktiviteter og udfoldelsesmøder samarbejdes.

ØSTENS SKOLEGÅRDENE

Som den opmærksomme elev forlængst har bemærket, er hængebroen i den store skolegård blevet fjernet. - Det skyldes, at den ikke kunne opfylde sikkerhedskravene. - Der vil ikke komme en ny.

Til gengæld har vi tænkt os at inddele skolegården i forskellige aktivitets- eller legeområder. Sandkassen vil blive sløjfet, Danmarkskortet malet, så I atter kan lege på det. Det er også vores tanke at lave en basketballbane i det sydøstlige hjørne. Legeområderne bliver så:

- SØ : basketball.
- NØ : fodbold.
- N : Danmarkskortet.
- NV : sjipning og stikbold.
- SV : edderkopenettet.

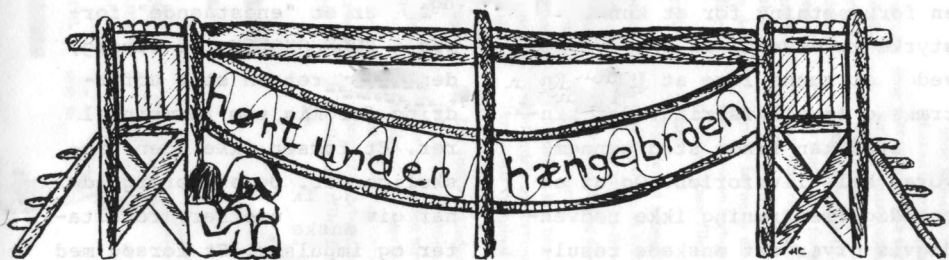
I grotten vil der kunne spilles minifodbold.

I den lille skolegård trænger området omkring klatretovene til renovering, og her kan nye ting som f. eks. en armgangsstang og en ramme til boldskydning meget let monteres. En dåse maling vil også live op på legeredskaberne.

Legehuset tænkes også gjort færdigt med en tilhørende stige og rutchebane.

Hele det ikke asfalterede område lider meget under en dårlig dræning. Om efteråret og under tøvejr i vinterperioden samles der store vandmængder. Våde tær og en efterfølgende forkølelse bliver ofte resultatet. Det kan ikke være rigtigt, så dræningen skal bringes i orden.

Det kan også være ønskeligt, at der hele tiden forefindes maleder hinkeruder m.m. på asfalten.

Et erindringsbillede!